

Αθήνα, 21 Ιουνίου 2016

Ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη στην Ετήσια Τακτική Συνέλευση των μελών του Σ.Ε.Β.

Κυρίες και κύριοι του ΣΕΒ,

Χαίρομαι ιδιαίτερα που συμμετέχω για πρώτη φορά στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ με την ιδιότητα του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μετά από 6 χρόνια κρίσης εξακολουθούμε να πρέπει να απαντήσουμε σε μια σειρά από ερωτήματα:

Υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί η ελληνική οικονομία να επανέλθει σε συνθήκες διατηρήσιμης ανάπτυξης; Τι χαρακτηριστικά θα έχει αυτή η ανάπτυξη; Ποιος είναι ο ρόλος των επιχειρήσεων και ποιος ο ρόλος του κράτους για να επιτευχθεί η επιστροφή σε μια διατηρήσιμη αναπτυξιακή τροχιά;

Ατελείωτες αναλύσεις έχουν χαρτογραφήσει τα αίτια της ελληνικής κρίσης και τη συλλογική μας αποτυχία να τη διαχειριστούμε. Δεν θα επιχειρήσω να επαναλάβω πράγματα που είναι γνωστά.

Θα πω μόνο ότι μία νέα συμφωνία αλήθειας με τους πολίτες, όπως την οραματίζομαι, πρέπει να συμπεριλαμβάνει και την επιχειρηματική κοινότητα της χώρας.

Γιατί δυστυχώς δεν έχει πληγεί μόνο η αξιοπιστία της ελληνικής πολιτικής τάξης. Πολλοί συμπολίτες μας αντιμετωπίζουν τις επιχειρήσεις ως μέρος του προβλήματος και όχι ως μέρος της λύσης.

Δεν έχουν δίκιο. Ανάπτυξη θα έρθει μόνο από επιχειρήσεις διατεθειμένες να επενδύσουν με σκοπό το επιχειρηματικό κέρδος και αναλαμβάνοντας το σχετικό επιχειρηματικό ρίσκο.

Η καχυποψία των πολιτών δεν είναι όμως τελείως αδικαιολόγητη.

Δυστυχώς, τα χρόνια της επίπλαστης ευημερίας διέφθειραν συνειδήσεις, όχι μόνο της πολιτικής, αλλά και ενός μέρους της επιχειρηματικής τάξης. Σε ένα σφιχταγκαλιασμένο ταγκό ενός συχνά κρατικοδίαιτου καπιταλισμού, πολιτικές δυνάμεις και επιχειρηματίες υπονόμισαν την παραγωγική βάση της χώρας.

Οι πολιτικοί παρασύρθηκαν από τις ιδεοληψίες του κρατισμού.

Οι επιχειρηματίες συχνά μερίμνησαν μόνο για τα συμφέροντα των μετόχων και όχι για τη συνολική ευρωστία της αγοράς.

Ελπίζω να συμφωνείτε ότι χρειάζεται να αλλάξουμε νοοτροπία συλλογικά. Να τελειώσουμε με τις συνήθειες του παρελθόντος. Να κάνουμε μια νέα αρχή. Ο καθένας να κάνει τη δουλειά του.

Εμείς οι πολιτικοί θα πρέπει να δημιουργήσουμε ένα ασφαλές περιβάλλον για επενδύσεις, με χαμηλή φορολογία και μηδενική γραφειοκρατία. Κι εσείς οι επιχειρηματίες θα πρέπει να βοηθήσετε τη χώρα σας τώρα που σας έχει ανάγκη. Με επενδύσεις.

Συνολικά, η κοινωνία μας χρειάζεται τη συμφωνία αλήθειας. Πρέπει να δημιουργήσουμε πλούτο, να κατορθώσουμε να αλλάξουμε τη σημερινή στρεβλή εικόνα της χώρας. Να την επαναφέρουμε σε μία τροχιά αισιοδοξίας. Κι από αυτή την ανάπτυξη θα πρέπει όλοι να έχουν μέρος.

Δεν μπορεί ο λαός να είναι συμμετοχος μόνο στις ζημιές. Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι θα πρέπει να έχουν μερίδιο και στα κέρδη της ανάπτυξης. Και κυρίως, οι νέοι μας θα πρέπει να αποκτήσουν και πάλι τη σιγουριά ότι αυτή η χώρα νοιάζεται για αυτούς!

Είμαι βέβαιος ότι συνειδητοποιείτε γιατί ο δικός σας ρόλος είναι σημαντικός για τη χώρα. Επειδή χωρίς ιδιωτικές επενδύσεις και επιχειρηματικότητα η ανάπτυξη δεν θα έρθει.

Καταλαβαίνετε και γιατί επιμένω στο ρόλο του πολιτικού κόσμου, όπως και στις ευθύνες του για το παρελθόν και το παρόν.

Διότι, χωρίς Δικαιοσύνη, χωρίς ίσους κανόνες για όλους και χωρίς ένα ευνοϊκό φορολογικό και επενδυτικό περιβάλλον, οι επενδύσεις δεν θα έρθουν και η επιχειρηματικότητα δεν θα καρποφορήσει.

Κυρίες και κύριοι,

Σήμερα, θέλω όλοι να φύγουμε από αυτή την αίθουσα με ξεκάθαρη εικόνα για την τωρινή, αλλά και τη μελλοντική σχέση μας. Θέλω να ξέρετε τι να περιμένετε από εμένα αλλά και τι περιμένω εγώ από εσάς.

Από εμένα θέλω να περιμένετε:

Πρώτον, ότι θα δίνω με συνέπεια τη μάχη για την εμπέδωση από την κοινωνία ότι η επιχειρηματικότητα είναι η μόνη οδός προς την ευμάρεια της χώρας. Μόνο όταν κερδηθεί αυτή η μάχη, η διοίκηση, το Κράτος και η Δικαιοσύνη θα μετατραπούν σε συμμάχους της επιχειρηματικότητας. Μόνο τότε θα αρθούν τα προσκόμματα και τα εμπόδια προς την ιδιωτική οικονομία.

Δεύτερον, απόλυτη προτεραιότητά μου είναι η στήριξη των επενδύσεων και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Νέα Δημοκρατία ίσον νέες δουλειές. Ο βασικός

δείκτης, που θα καταγράψει την επιτυχία του κυβερνητικού μας έργου θα είναι η αποκλιμάκωση της ανεργίας. Το κυβερνητικό σχήμα θα υπηρετεί συνολικά αυτή την κεντρική προτεραιότητα. Αποκλίσεις δεν θα γίνουν αποδεκτές και διγλωσσία στο ζήτημα αυτό δεν θα επιτραπεί. Οι επιχειρησιακές θέσεις ευθύνης θα καλυφθούν με απόλυτα αξιοκρατικά κριτήρια. Θα αναζητήσω στελέχη από τον ιδιωτικό τομέα για να μπολιάσουν την παραγωγή δημόσιας πολιτικής.

Τρίτον, αντιλαμβάνομαι την υποστήριξη της επιχειρηματικότητας ως την παραγωγή, από το Κράτος, ποιοτικών και ανταγωνιστικά κοστολογημένων δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών: παιδεία, υγεία, υποδομές, ενέργεια, χωροταξία, ασφάλεια. Δεσμεύομαι ότι η εξασφάλιση αυτών των δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο αποτελεί πρωταρχικό μου μέλημα. Χρέος μου είναι να σας κάνω τη ζωή πιο εύκολη περιορίζοντας τη ρυθμιστική γραφειοκρατία και μεταθέτοντας ένα μέρος της ευθύνης για τη συμμόρφωση στις επιταγές του νόμου σε εσάς. Ταυτόχρονα είναι χρέος μου να είμαι αυστηρός σε περίπτωση που κάποιος κάνει κατάχρηση αυτής της εμπιστοσύνης.

Τέταρτον, αντιλαμβάνομαι ως ευθύνη μου απέναντι στην επιχειρηματικότητα, να την προστατέψω από τον αθέμιτο ανταγωνισμό. Ρυθμιστικές αρχές, Δικαιοσύνη, διοίκηση, το τραπεζικό σύστημα, θα κληθούν από μένα να προφυλάξουν, με αμεροληψία και συνέπεια, τον υγιή ανταγωνισμό. Πρακτικές προνομιακών σχέσεων μέρους της επιχειρηματικής ελίτ με το πολιτικό σύστημα ανήκουν στο παρελθόν. Χρέος του Κράτους είναι η προώθηση της δημόσιας ευημερίας μέσα από την υποστήριξη της επιχειρηματικότητας συνολικά. Δεν είναι δουλειά μας η επιλογή εθνικών πρωταθλητών, συχνά με αμφίβολα κριτήρια. Τους εθνικούς πρωταθλητές, τους αναδεικνύει η ίδια η αγορά.

Και πέμπτο, θα δώσω ειδικό βάρος στη στήριξη της νέας επιχειρηματικότητας. Η κρίση επαναπροσδιόρισε κίνητρα και προτεραιότητες και απελευθέρωσε ένα κύμα επιχειρηματικής δημιουργικότητας. Οι νέοι επιχειρηματίες παλεύουν σε εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες και αναλαμβάνουν συχνά δυσανάλογα μεγάλο επιχειρηματικό ρίσκο. Χρειάζονται ένα ειδικό πλαίσιο στήριξης με οριζόντιες πολιτικές στήριξης της νέας επιχειρηματικότητας.

Τι περιμένω από εσάς:

Πρώτον, να επενδύσετε στο μέλλον του τόπου μας. Να κάνετε πράξη τις ορθές αναλύσεις των επιχειρηματικών μας συμβούλων για τα μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής οικονομίας. Να βάλετε να κεφάλαια που διαθέτετε εντός και εκτός Ελλάδας να δουλέψουν προς όφελος και δικό σας αλλά και της χώρας. Αναμένω να επαναπατρίσετε επαρκή κεφάλαια για την κεφαλαιουχική ενίσχυση των επιχειρήσεών σας και αν αυτά δεν επαρκούν να τα αναζητήσετε από το διεθνές επενδυτικό κοινό.

Δεύτερον, να επενδύσετε σε συλλογικά σας όργανα όπως ο ΣΕΒ, ακόμη περισσότερους πόρους για την εξειδίκευση και προώθηση των θεσμικών και διοικητικών παρεμβάσεων που είναι απαραίτητες για την επιτυχία σας. Η Πολιτεία χρειάζεται αξιόπιστους συνομιλητές που θα μπορούν να διαμορφώνουν τεκμηριωμένες προτάσεις. Δυστυχώς, η δυνατότητα αλλά και οι πόροι που διαθέτει η δημόσια διοίκηση συχνά δεν

επαρκούν για την παραγωγή εφαρμοσμένης πολιτικής. Η σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα σε αυτό το πεδίο είναι κρίσιμη και πρέπει να αντιμετωπίζεται χωρίς προκαταλήψεις.

Τρίτον, είναι κρίσιμο μέσα από την αυτορρύθμιση των κλάδων σας να προστατέψετε τον καταναλωτή, αλλά και να θωρακίσετε και να αναβαθμίσετε την εγχώρια και διεθνή φήμη των προϊόντων και υπηρεσιών σας. Αυτοί οι στόχοι είναι στόχοι και της Πολιτείας. Η επίτευξη τους όμως εξαρτάται και από την επένδυσή σας στο κοινό καλό του κλάδου στον οποίο δραστηριοποιείστε.

Τέταρτον, προσδοκώ ότι θα χρησιμοποιήσετε τη σχέση που έχετε με τον καταναλωτή και την Πολιτεία συμβιωτικά όσον αφορά την προστασία και ανάδειξη του ελληνικού περιβάλλοντος. Το περιβάλλον είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και είναι και στο δικό σας χέρι να το προστατέψετε. Πέμπτον, αναμένω να επιδείξετε αυξημένη κοινωνική ευθύνη και μέσα από χορηγική δράση να ενισχύσετε δημόσιους και ιδιωτικούς, κοινωφελείς φορείς, σε τομείς όπως η υγεία, η πρόνοια, η παιδεία και ο πολιτισμός, που ενισχύουν την κοινωνική συνοχή και, έμμεσα, την εθνική οικονομία.

Η φιλανθρωπία δεν είναι απλά μια συμβατική υποχρέωση στα πλαίσια του επιχειρηματικού καθωσπρεπισμού. Αφορά τον τρόπο με τον οποίο μια επιχείρηση, αλλά και οι μέτοχοί της ξεχωριστά, αντιλαμβάνονται το ρόλο τους μέσα στην κοινωνία. Το κέρδος είναι ο αυτοσκοπός κάθε επιχειρηματικής δράσης. Αλλά και η ευθύνη σας απέναντι σε μία κοινωνία που δοκιμάζεται, δεν μπορεί να εξαντλείται στην κατασκευή μιας εκκλησίας στο χωριό σας ή στη συμβατική δημοσίευση ενός απολογισμού εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Πρέπει να σκεφτείτε πιο φιλόδοξα, πιο τολμηρά. Και ενίοτε να αφήσετε στην άκρη την όποια προσωπική σας ματαιοδοξία και να αθροίσετε δυνάμεις.

Ας εμπνευστούμε όλοι από τους μεγάλους ευεργέτες του 19ου αιώνα. Το έργο τους είναι σήμερα περισσότερο επίκαιρο παρά ποτέ. Πάνω από όλα όμως αναμένω να συμπράξετε με τους εργαζόμενους για την επίτευξη όλων όσων ανέφερα. Είναι απαραίτητο να εμπεδωθεί ότι το συμφέρον εργαζομένων – επιχειρηματιών είναι κατά βάση κοινό.

Η πρόκληση είναι πρωτίστως δική σας. Και θα τη φέρετε σε πέρας αν είστε συνεπείς στις υποχρεώσεις σας, ειλικρινείς και αντιμετωπίσετε τους εργαζόμενους ως εταίρους στην επιχειρηματική σας δραστηριότητα.

Αυτά περιμένω από εσάς.

Αν και οι δύο μας, Πολιτεία και επιχειρήσεις, τηρήσουμε αυτή την άτυπη συμφωνία, που μόλις οριοθετήσαμε, πιστεύω ότι η χώρα θα ξεκολλήσει από το τέλμα της ύφεσης και θα οδηγηθεί στην διατηρήσιμη ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι,

Το σημερινό περιβάλλον βέβαια, κάθε άλλο παρά ευοίωνο είναι.

Δεν χρειάζεται να μπω σε λεπτομέρειες για τη ζημιά που έχει κάνει στην οικονομία και τη χώρα η σημερινή Κυβέρνηση. Είμαι σίγουρος πως όσοι βρίσκεστε σήμερα εδώ τη ζήσατε και εξακολουθείτε να τη βιώνετε με πολλούς τρόπους.

Για να το θέσω απλά. Δίχως την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ, το ΑΕΠ της χώρας το 2016 θα ήταν 196 δις ευρώ. Τώρα εκτιμάται ότι θα είναι 175 δις ευρώ, 21 δις λιγότερα. 13% λιγότερη ανάπτυξη σε δύο χρόνια.

Σαφής είναι και η επιδείνωση στο μέτωπο της επιχειρηματικότητας και των επενδύσεων. Σύμφωνα με στοιχεία του Γενικού Εμπορικού Μητρώου, τους πρώτους τρεις μήνες του 2016 κατεγράφη ο μεγαλύτερος αριθμός λουκέτων στα χρονικά της κρίσης! (9.812 διαγραφές επιχειρήσεων).

Οι δε άμεσες ξένες επενδύσεις από 1,67 δις το 2014 έπεσαν στο -0,29 δις ευρώ το 2015. Βιώνουμε συνθήκες αυξανόμενης αποεπένδυσης.

Δυστυχώς, δεν υπάρχει κάποια εξέλιξη που να γεννά αισιοδοξία για αντιστροφή της σημερινής κατάστασης. Το αργοπορημένο κλείσιμο της αξιολόγησης συγκρινόμενο με το περσινό χαοτικό καλοκαίρι, δημιούργησε την ψευδαίσθηση μιας φαινομενικής σταθερότητας. Αυτή είναι επίπλαστη. Γιατί η πολιτική αυτής της Κυβέρνησης δεν προσφέρει την αναγκαία σταθερότητα, που απαιτείται για την επανεκκίνηση της οικονομίας.

Η πρακτική και οι επιλογές της αποτελούν επανάληψη της κρατικοδίαιτης πολιτικής του χθες. Είναι μια ευθεία επίθεση στη δημιουργική μεσαία τάξη και ενισχύει τη νέα διαπλοκή στο τρίγωνο κράτος - επιχειρηματίες - Μ.Μ.Ε. Και καθώς στην Ελλάδα γνωριζόμαστε μεταξύ μας πολύ καλά, όλες οι συμπεριφορές καταγράφονται στη συλλογική μας μνήμη.

Η Κυβέρνηση επέλεξε να κλείσει την αξιολόγηση με την επιβολή μιας σειράς από υφεσιακά μέτρα, όπως η αύξηση του Φ.Π.Α. Μόλις στο πρώτο 10ήμερο του Ιουνίου που εφαρμόστηκε ο αυξημένος Φ.Π.Α. στα καύσιμα, η κατανάλωση βενζίνης υποχώρησε κατά 17% και του πετρελαίου κατά 8%. Να φαντασθείτε μόνο τι έχει να γίνει όταν εφαρμοσθεί από 1-1-17, ο αυξημένος Ε.Φ.Κ. στα καύσιμα. Ήδη, έχουμε και τις πρώτες ενδείξεις ότι η αύξηση του Φ.Π.Α. στα νησιά, όχι μόνο δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα, αλλά φαίνεται και να αποτελεί κίνητρο για μεγαλύτερη φοροδιαφυγή. Το έχουμε πει τόσες φορές. Οι υπερβολικοί φόροι φέρνουν ύφεση, μείωση της κατανάλωσης, αυξημένη φοροδιαφυγή.

Αυτό το καταλαβαίνουν οι πάντες που ζουν στην πραγματική ζωή, στην κοινωνία και την αγορά. Εκτός από τους κυβερνώντες που ζουν στον δικό τους, εξωπραγματικό, ιδεοληπτικό κόσμο. Η Κυβέρνηση έχει υιοθετήσει μέτρα που φορτώνουν άδικα βάρη στις πλάτες της παραγωγικής Ελλάδας.

Η προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας γίνεται μέσα από ένα στρεβλό σύστημα κινήτρων για την εργασία και τις επενδύσεις. Το αποτέλεσμα είναι η υπερφορολόγηση των συνεπών φορολογουμένων και κατά συνέπεια η ενθάρρυνση της παραβατικότητας.

Ταυτόχρονα, καθώς τα κίνητρα για εργασία αμβλύνονται επικίνδυνα, η παραγωγική βάση της ελληνικής οικονομίας συρρικνώνεται όλο και περισσότερο. Ολοένα και περισσότερες επιχειρήσεις μετακινούν τη φορολογική τους έδρα εκτός Ελλάδας.

Είναι προφανές ότι σε ένα τέτοιο πλαίσιο υπερφορολόγησης, είναι πολύ δύσκολη πλέον η προσέλκυση κεφαλαίων και η παραμονή στην Ελλάδα ατόμων υψηλής εξειδίκευσης, που δυστυχώς εγκαθίστανται σε χώρες του εξωτερικού. Παράλληλα, η Κυβέρνηση επιμένει να τηρεί μια αντιφατική στάση απέναντι στις μεταρρυθμίσεις.

Από τη μία, τις νομοθετεί πειθαναγκαστικά για να ικανοποιήσει τους δανειστές.

Αλλά, από την άλλη, τα ίδια τα στελέχη της υπονομεύουν συστηματικά την υλοποίησή των μεταρρυθμίσεων, με σκοπό να ικανοποιήσουν ένα στενό κομματικό ακροατήριο.

Η Κυβέρνηση αρέσκειται να μιλάει για την επιστροφή στην ανάπτυξη με όρους και κρατικίστικες προσεγγίσεις του προηγούμενου αιώνα. Επιτομή αυτών είναι ο αναιμικός αναπτυξιακός νόμος και οι άξονες που παρουσίασε την προηγούμενη εβδομάδα ο πρωθυπουργός.

Είναι αξιοσημείωτο ότι στην πρόσφατη ομιλία του για την ανάπτυξη ο κ. Τσίπρας δεν αναφέρθηκε ούτε μία φορά στον ιδιωτικό τομέα. Δεν άρθρωσε τη λέξη «επιχείρηση». Υποστήριξε ότι η ανάπτυξη θα έρθει από τις επενδύσεις του δημόσιου τομέα. Είναι ουτοπικό να περιμένει κανείς πως η οικονομία μας θα μπει σε τροχιά ανάπτυξης, με μια τέτοια συνταγή.

Οι επενδύσεις που χρειάζεται η ελληνική οικονομία για να πάρει μπρος υπολογίζονται – από εσάς - περίπου στα 100 δις ευρώ για τα επόμενα 5 χρόνια. Η στρατηγική που εξαντλείται στο κρυφτό με τους δανειστές και τα επικοινωνιακά τεχνάσματα με σκοπό την παραμονή στην εξουσία δεν θα μας πάει παρακάτω. Μόνο πίσω θα μας πηγαίνει.

Κυρίες, κύριοι,

Σήμερα, έχουμε μόνο ένα δρόμο για την έξοδο από την κρίση.

Μια συμφωνία αλήθειας με τους Ευρωπαίους εταίρους και την ελληνική κοινωνία.

Μια δέσμευση για την πραγματική υλοποίηση γενναίων μεταρρυθμίσεων, με αντάλλαγμα μικρότερα πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 2%. Για επίτευξη ετήσιου ρυθμού ανάπτυξης 4% από το 2018 και μετά. Για να πετύχουμε αυτόν το στόχο είναι απαραίτητο να κάνουμε μια στροφή προς τη συστηματική στήριξη της επιχειρηματικότητας και την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων. Εφαρμόζοντας την αρχή «λιγότεροι φόροι - μικρότερες δαπάνες». Θέτοντας ως στόχο την αύξηση των ελληνικών εξαγωγών κατά 10% κάθε χρόνο. Ωθώντας τις επενδύσεις στο 20% του Α.Ε.Π., από 11% που είναι σήμερα μέσε σε μια πενταετία. Δημιουργώντας 120 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας το χρόνο.

Η πρώτη προϋπόθεση για να το καταφέρουμε αυτό είναι κάτι θεμελιώδες: Πρέπει να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της χώρας, η οποία υπέστη μεγάλο πλήγμα αυτόν τον ενάμιση χρόνο.

Να ξαναγίνουμε, για να το θέσω απλά, μια κανονική χώρα, στην οποία ένας επενδυτής θα έχει εμπιστοσύνη να έρθει και να επενδύσει.

Για να επανέλθει η εμπιστοσύνη απαιτείται πρωτίστως μια Κυβέρνηση η οποία είναι πραγματικά προσηλωμένη στην υλοποίηση μεταρρυθμίσεων. Όχι μια Κυβέρνηση που φοράει προσωρινά ένα μεταρρυθμιστικό προσωπίο, αλλά δεν διαθέτει ούτε τη θέληση, ούτε την ικανότητα να εφαρμόσει αυτά που νομοθετεί.

Δεύτερη προϋπόθεση είναι η αποκατάσταση της ρευστότητας. Με την αγορά να παραμένει στεγνή από ρευστότητα, το να συζητάμε για ανάπτυξη είναι σαν να συζητάμε για το πώς θα επιταχύνει ένα αμάξι χωρίς βενζίνη. Για να ανοίξουν πάλι οι βρύσες της ρευστότητας επείγει, πρώτα απ' όλα, να ξαναρχίσει να λειτουργεί ομαλά το τραπεζικό σύστημα μετά τα τεράστια χτυπήματα που υπέστη από τη φυγή κεφαλαίων και τα capital controls.

Είναι σημαντικό – μεταξύ άλλων - να επιταχυνθούν οι διαδικασίες διαχείρισης των προβληματικών δανείων για απελευθέρωση ρευστότητας.

Θα μπορούσαμε μάλιστα να δούμε και τη ρύθμιση των NPLs ως μια ευκαιρία για την αναδιάταξη και συνολική εξυγίανση του επιχειρηματικού τοπίου.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, για να αυξηθεί η ρευστότητα πρέπει να επιστρέψουν οι καταθέσεις, οι οποίες μειώθηκαν κατακόρυφα από τη στιγμή που ανέλαβε η σημερινή Κυβέρνηση.

Εδώ επανερχόμαστε στο ζήτημα της εμπιστοσύνης. Αυτοί που έχουν τα λεφτά τους σε σεντούκια ή στο εξωτερικό πρέπει να πιστέψουν πως η σταθερότητα στην ελληνική οικονομία επιστρέφει, ώστε να επιστρέψουν κι αυτοί τα χρήματα τους στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα χωρίς φόβο.

Τρίτον, απαιτείται ο εξορθολογισμός του φορολογικού συστήματος. Αυτό σημαίνει κατ' αρχάς σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου. Καμία σοβαρή επένδυση δεν πρόκειται να γίνει όταν ένας επενδυτής δεν γνωρίζει τι φορολογικές επιβαρύνσεις θα αντιμετωπίζει σε έναν μήνα.

Παράλληλα, φυσικά, απαιτείται να μπει ένα τέλος στην υπερφορολόγηση. Στη Νέα Δημοκρατία δεν ισχυριζόμαστε πως είμαστε αλάθητοι στο συγκεκριμένο τομέα. Είχαμε ξεκινήσει, όμως να μειώνουμε φορολογικούς συντελεστές. Σήμερα, η λογική «λιγότεροι φόροι - λιγότερες δαπάνες» βρίσκεται στον πυρήνα της κυβερνητικής μας πρότασης.

Χρειαζόμαστε μια ριζικά διαφορετική προσέγγιση στην ασκούμενη φορολογική πολιτική, που θα λειτουργήσει συμπληρωματικά στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και θα σταματήσει να βλέπει τις επιχειρήσεις αποκλειστικά σαν δεξαμενή άντλησης φόρων.

Μια από τις χρήσιμες προτάσεις σε αυτή την κατεύθυνση, είναι η υιοθέτηση του μέτρου των υπεραποσβέσεων, που ο ΣΕΒ ανέδειξε.

Η φορολογία μπορεί να έχει αναπτυξιακό χαρακτήρα αν συνδεθεί καλύτερα με τον αναγκαίο μετασχηματισμό της ελληνικής οικονομίας, ενθαρρύνοντας τις επενδύσεις των επιχειρήσεων σε στοχευμένες κατηγορίες παγίων, που μπορούν να εκσυγχρονίσουν την παραγωγική μας βάση και να κάνουν πιο ανταγωνιστικές τις ελληνικές επιχειρήσεις στο διεθνές περιβάλλον.

Τέλος, βασική προϋπόθεση είναι η βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος, κάτι που απαιτεί πρωτίστως την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας.

Ως Κυβέρνηση είχαμε υλοποιήσει σημαντικές πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση, όπως η μείωση του ελάχιστου απαιτούμενου κεφαλαίου για τη σύσταση εταιριών, καθώς και ρυθμίσεις για την απλοποίηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Ο θετικός αντίκτυπος αποτυπώθηκε αμέσως σε μια σειρά από διεθνείς δείκτες. Η σημερινή Κυβέρνηση εμφανίζεται αδρανής και σε αυτόν τομέα.

Κυρίες και κύριοι,

Θεωρώ δεδομένο πως όσοι βρισκόμαστε σήμερα εδώ μοιραζόμαστε το όραμα για μια Ελλάδα πολύ διαφορετική από τη σημερινή. Μια ελληνική οικονομία με περισσότερες επιχειρήσεις που να παράγουν κέρδη.

Κέρδη που να επανεπενδύονται ώστε να μετατρέπονται σε περισσότερες δουλειές που με τη σειρά τους θα δημιουργήσουν περισσότερα έσοδα για το κράτος για να μπορεί να πληρώνει μισθούς, συντάξεις και να εξυπηρετεί τα χρέη του.

Η έξοδος από το φαύλο κύκλο της κρίσης απαιτεί μια συλλογική συνειδητοποίηση ότι η επιχειρηματικότητα είναι η μόνη λύση στα προβλήματά μας.

Χρειαζόμαστε μια Ελλάδα με επιχειρήσεις που έχουν χαρακτηριστικά που ο Πρόεδρός σας έχει πολύ εύστοχα οριοθετήσει: «Επιχειρήσεις που επενδύουν και καινοτομούν. Που δημιουργούν δουλειές, πληρώνουν σωστά, ασφαλίζουν και εκπαιδεύουν το προσωπικό τους. Που καταβάλλουν με συνέπεια λογικούς φόρους και εισφορές. Που εξάγουν. Που σέβονται το περιβάλλον. Που επιστρέφουν κοινωνικό μέρισμα στους αδύναμους και όσους έχουν ανάγκη».

Μια Ελλάδα με επιχειρήσεις – προσθέτω εγώ - που θα επενδύουν στο ψηφιακό τους μέλλον, που θα παρακολουθούν τις ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, που θα συμμετέχουν στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση: την ψηφιακή επανάσταση. Πρέπει να επιδιώξουμε συστηματικά τη «βιομηχανική αναγέννηση» της Ελλάδας. Υπάρχουν μεγάλα περιθώρια ανάπτυξης της παραγωγικής βιομηχανίας - μεταποίησης που μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο στην ταχύτερη μεγέθυνση του Α.Ε.Π. της χώρας.

Ταυτόχρονα, οι θέσεις εργασίας στη μεταποίηση έχουν περισσότερο διατηρήσιμα χαρακτηριστικά και καλύπτουν ευρύτερα πεδία ειδικοτήτων και ειδικεύσεων, καθώς συνδέονται με επενδύσεις υψηλού κόστους.

Μόνον έτσι η Ελλάδα θα μεταβεί από το σημερινό μοντέλο διανομής φτώχιας στο αυριανό μοντέλο παραγωγής πλούτου.

Μόνον έτσι η Ελλάδα θα εκμεταλλεύεται τα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα και θα δημιουργεί ευκαιρίες για όλους.

Δεν στέκομαι εδώ ισχυριζόμενος ότι μια τέτοια μετάβαση θα είναι εύκολη.

Ως Νέα Δημοκρατία είμαστε υπέρ των δύσκολων επιλογών και των μεταρρυθμίσεων. Αλλά των ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων που θα δίνουν πραγματική προοπτική για την οικονομία και θα στηρίζουν, αντί να τιμωρούν, την παραγωγικότητα και τη δημιουργία. Η μάχη για έξοδο από την κρίση, κυρίες και κύριοι, δεν είναι μια μάχη που μπορούμε να συνεχίσουμε να τη δίνουμε με αυταπάτες, ψεύτικες υποσχέσεις και εύκολες λύσεις.

Ο πολιτικός στις μέρες μας οφείλει να δείχνει τόλμη και αυταπάρνηση. Οι παλαιές συνταγές του ώριμου φρούτου και της μικροκομματικής αντιπολίτευσης δεν με εκπροσωπούν. Δεν δίστασα, παρά τα τερατώδη λάθη της Κυβέρνησης, να συνδράμω την διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής στο προσφυγικό. Ταυτόχρονα όμως, δεν επαναπαύομαι περιμένοντας την προδιαγεγραμμένη πτωτική πορεία της Κυβέρνησης.

Παρεμβαίνω με σκληρή, αλλά εμπειριστατωμένη κριτική και ταυτόχρονα είμαι έτοιμος συνδράμω οτιδήποτε θετικό, όπως για παράδειγμα τα μέτρα για την εκτενή χρήση του πλαστικού χρήματος. Δεν έχουμε την πολυτέλεια για άλλες καθυστερήσεις μετά από επτά χρόνια ύφεσης, φτωχοποίησης και ανυποληψίας. Οι καλύτερες μέρες δεν θα έρθουν από μόνες τους. Πρέπει να δουλέψουμε όλοι γι' αυτές. Και πρέπει να δεσμευτούμε, Πολιτεία και Επιχειρήσεις, στην υπηρετήση της ελκρινούς σχέσης που οριοθέτησα στην αρχή της ομιλίας μου.

Αν είμαστε συνεπείς, είμαι βέβαιος, θα προκύψει μια νέα εθνική αυτοπεποίθηση. Με εμπιστοσύνη στις προοπτικές της χώρας, με αίσθημα ευθύνης, με ενεργή συμμετοχή, δέσμευση, πίστη και αισιοδοξία για το μέλλον, χωρίς μεμψιμοιρίες, γκρίνιες και μετάθεση ευθυνών σε τρίτους.

Θα σας παρακαλέσω να θεωρήσετε τη δική μου πλευρά δεδομένη σε αυτήν την προσπάθεια. Προσβλέπω στην αντίστοιχη δέσμευση από την πλευρά της επιχειρηματικής κοινότητας.

Ευχαριστώ.